

“Mijn man en ik willen er samen op uit voor onze huwelijksverjaardag, maar mijn dochter wil niet gaan logeren...”

(stockfoto)

Hallo,

Mijn dochter van 7 jaar wil niet alleen ergens anders gaan logeren. Als de oudere broer erbij is, bvb. als ze een nachtje naar oma en opa gaan, dan lukt het wel. Maar alleen gaan logeren bij een van de grootouders of bij neef en nicht is geen optie voor haar. Binnenkort gaat onze zoon op scoutsweekend, en voor onze huwelijksverjaardag willen mijn man en ik dat weekend graag een citytrip met overnachting boeken voor ons twee. Maar dat zou dus betekenen dat ze alleen bij oma moet gaan slapen, en dat wil ze absoluut niet. Ik wil haar niet forceren, maar anderzijds wil ik me ook niet laten ‘gijzelen’ doordat ze dit niet wil. Nu weet ik niet wat ik moet doen... toch maar niet op weekend gaan? Het uitstellen? Of doorzetten en hopen dat het meevalt?

Beste ouder,

Kiezen voor jezelf (en voor je partner) of kiezen voor je kind? Zo voelt het wel een beetje, als we het zo lezen? Maar is dat wel zo, of kunnen deze twee naast mekaar bestaan?

Om te beginnen: het is heel normaal dat het ene kind al wat sneller op zijn gemak is bij iemand anders dan het andere kind. Dat kan te maken hebben met de gewoonte om dit wel of niet te doen, maar ook met de eigenheid van elk kind. Niet meteen iets om je grote

zorgen over te maken, dus. Al neemt het niet weg dat het vervelend kan zijn. Toch zitten hier ook leerkansen in voor je kind. Stap voor stap kennis maken met iets wat buiten de comfortzone ligt kan helpen om vertrouwen op te bouwen.

We lezen dat ze minder problemen heeft met een logeerpartijtje als grote broer erbij is, wellicht omdat er dan een vertrouwde figuur nabij is? Of misschien omdat er dan alvast een speelmaatje ter beschikking is? Zou je dit eens met haar kunnen bespreken, haar vragen waarom het dan anders voelt?

Je hoeft het niet per sé op te lossen. Misschien vindt ze het inderdaad leuker als er nog een ander kind is, maar het kan ook fijn zijn om een keertje de onverdeelde aandacht van oma of opa te krijgen. Is dat iets waar je het met haar over kan hebben? Welke mogelijkheden liggen er als ze tóch alleen gaat logeren? Wat zou haar kunnen helpen? Iets van thuis meenemen om het vertrouwde gevoel vast te houden? Een knuffel, haar favoriete speelgoed, een foto van het gezin, haar eigen kopkussen...?

Ga ook eens bij jezelf te rade: hoe voelt het voor jou om haar alleen te laten logeren? Wat als ze het moeilijk heeft, heb je er dan vertrouwen in dat oma of opa haar goed zal ondersteunen? Wat heb jij nodig om daar vertrouwen in te hebben? Kunnen oma en opa meegenomen worden in het verhaal? Wat kunnen zij doen of waaraan kunnen zij extra aandacht schenken ter geruststelling? Hoe geruster jij kan zijn, hoe beter jij een boodschap van vertrouwen kan geven aan je kind: "Hey, ik begrijp dat het wat moeilijker is voor jou nu je broer er niet bij is, maar je gaat dat kunnen."

En hoe kijk je naar de exclusieve tijd die je zou hebben voor jou en je partner? Voelt het als kiezen voor jezelf ten koste van je kind? Of kan je het zien als iets van jullie? Een tijd om batterijen op te laden om er dan weer helemaal te zijn voor de kinderen... en tegelijkertijd is je kind aan het groeien in iets waar het (nog) niet helemaal vertrouwd mee is? Hoe kijkt je partner er naar? Misschien reikt hij wel perspectieven aan die je geruststellen?

Veel om over na te denken dus, en veel vragen die het gesprek kunnen openen. Vergeet niet dat het oké is om naast ouder ook af en toe eens gewoon mens en partner te kunnen zijn. Op een bewuste en zorgzame manier kiezen voor datgene waar je nood aan hebt, kan ook een mooi voorbeeld zijn voor je kind.

Veel succes!

De Opvoedingslijn